

се счита емигрантъ въ Руссия. Той прѣди съединението е билъ полицейски чиновникъ, подиръ съединението билъ е офицеринъ въ джандармерията; съединението го завари и прѣкарва войната, а слѣдъ това по едни или други причини, излезе въ оставка и остана да търси такава служба, каквато занимаваше по-напрѣдъ, прѣди съединението. Въ това положение го заварва Сливенския бунтъ, увлѣченъ отъ братята Бѣлови, малко или много за участие въ този бунтъ, като е мислялъ, че съ това ще може да намѣри слѣдуемото за него възнаграждение. Като не сполучи тукъ, той отива въ Руссия, дава заявление и постѣпва въ армията. Азъ мисля, че Василиевъ като емигрантинъ въ Руссия, когато го срѣщна Миларовъ и го покани да вземе участие въ това дѣло, той не можеше да откаже. Още отъ първитѣ дни Вавилиевъ се срѣщналъ съ Бѣлова и му расправилъ за тази работа. Бѣловъ, както се вижда отъ показанията на Миларова, и той се е показалъ като съучастникъ. Но когато единъ денъ Миларовъ казалъ, че паритѣ получени-неполучени трѣбва да се извърши това нѣщо, тогава почнали да се отказватъ. Бѣловъ казалъ, че той искалъ да се ползува, безъ полза не може да работи. Ще кажа само това, г-да сѣдии, че Василиевъ, като се намиралъ подъ влиянието на Бѣлова, не е можалъ въ началото да се откаже, а се показвалъ като тѣхенъ съучастникъ, само и само за да се отърве отъ тѣхъ. За това нѣщо нѣма свидѣтелски показания, но като най-добро доказателство служи дневника на подеждимия Миларовъ, тамъ гдѣто казва, че той почва да се съмнява у Василиева. Когато вече получиха пари, когато правятъ смѣтка, кой колко ще получи, когато Миларовъ мисли, че е врѣме за да тръгнатъ, той оставя Попова, за да наблюдава за Василиева. Василиевъ, че не се е увлѣкалъ вижда се още отъ това, че въ началото на заговора, когато му прѣдлагали да иска отпускъ, той е закъснѣвалъ и взелъ само тогава, когато двама отъ съзаклятниците минали вече за въ България. Василиевъ получава писмо отъ брата си и тогава зима отпускъ за два мѣсеца. Отива въ Одринъ вижда съ брата си и се бавилъ само 4 дена въ Одринъ. Той се виждалъ и съ Попова, но не сж си размѣнили нито двѣ думи. Като се върналъ назадъ, въ Одесса, Мусевичъ казалъ на Попова, че Василиевъ нито иска да знае, нито за заговора, нито за васъ. Когато братъ му писалъ, че може да си върне